

sosialurin

Ferðaminni úr Íslandi:

Á Tingvellum

Eftir rundferðina við ESJU gjördu færoyingarnir stuttar útferðir uppi á landi.

Í næstseinasta parti av ferðafrásøgn sínari skrivar Sámal Johansen m. a. um eina ferð á Tingvellum.

Framhald

Tá ið vit nú vóru á Tingvellum og steggaðu so mikið, sum vit gjördu, ber ikki annað til enn at siga nokur orð um henda søgula stað.

Einki stað á Íslandi er íslendingum so heilagt og kært sum Tingvellir. Har var íslendska tjóðveldið sett á stovn 930 (niggju hundrað og triti) og har hildu íslendingar ting líka til seytjan hundraðniti-átta (1798).

Í tjóðveldistiðini var tingið altíð hildið har hálvan mánað, seinast í juni og fyrst í juli. Meðan tingið stóð, var nógv um at vera á Tingvellum. Umframt teir, sum luttóku í tingarbeiðinum, ella áttu lut í sökum, sum vórðu viðgjörðar á tingi, kom fjöld av fólki til Tingvellir, mest fyri at stuttleika sær.

Fremst høvdingarnir áttu búðir á Tingvellum. Tær vóru laðar av gróti og flag, sum

ti stuttleika, sum fór fram. Eitt staðarnavn á Tingvellum eitur Moyarsæti; har sótu ungar gentur og hugdu at glimum og øðrum, sum teir ungu menn iðkaðu á fløtti, sum eitur Hovmannaflettur.

Nú á døgum verður einki ting hildið á Tingvellum, men enn kemur unga fólkíð hagar at stuttleika sær. Summi búa í tjöldum ella í gistingarhúsum, onnur dvøljast har bara nakrar tímar.

Náttúran á Tingvellum er bæði vøkur og sermerkt. Langt aðrenn landið var bygt, hava stór eldgos skapt stórt reyn norðan fyri Tingvallavatn. Gjøgnum reynið ganga langar djúpar gjáir. Størsta gjógvin er Almagnagjóg, gjøgnum hana er vegurin oman á vøllin. Øxará dettur í vøkrum fossi niður í gjónna. Í øxará er hin sokkallaði Drutningarhyllur. Í hesum hyli, sigur søgan, vóru konur, sum demdar vóru at lata liv fyri

Tingvellir

Útsýnið til fjøllini norðanfyri er óføra vakurt. Har eru Botnur, Armansfjall og Skjalsbreiður. Serliga er Skjalsbreiður eitt fagurt fjall. Ognaskjöldur, bunnubreiður, ber með sóma réttnefnið, sigur Jónas Halgrímsson í tí vøkrum yrkingini um fjallið Skjalsbreið, sum hann

maskinum, sum ætlanin er at fáa komandi ár.

Kl. 15 vóru vit á veg til Gullfoss, nú var veðrið batnað. Á vegnum komu vit til ein stóran, rundan, djúpan hyl, eitt keri, kallaðu teir tað, hetta var ógvuliga sjáldsamt at siggja, og

Gullfoss

Tingvellir — Almagnagjó

vanlig íslendsk hús vóru tá á døgum, men meðan tingið stóð, vóru tær fjaldaðar innan og gjörðar so hugnaligar, sum til bar.

Ofta komu høvdingarnir við fleiri hundrað vápnadum monnum á Tingvellir, og stundum var bardagi á tingingum. Menn nýttu eisini hesar samkomur á Tingvellum til at gerast kendir hvør við annan og til at útvega sonum og dætrum góða giftu.

Tað unga fólkíð tók lut í øllum

morð, gand ella aðrar ógerðir, druknaðar.

Í reyninum er nógvur gróður, har veksa fleiri slog av lyngi og blómum. Í fornöld vaks skógur har, nú veksur eingin skógur, men seinastu árin hava teir roynt at fáa skóg at veksa har av nýggjum. Viða um siggjast toftir av búðum, og menn halda seg við vissu kunna siga, hvørjir hava átt tær, m.a. visa teir snorrabúð, hon er beint við vegin, tætt við Løgbergið.

Kerið

yrkti blíða summarnátt, tá hann lá úti í reyninum, hugtikin av náttúruvakurleikanum á Tingvellum.

Á Tingvellum er stórt hotel, sum eitur Vælhøll, har ótu vit døgurða tá var kl. 12, og tað regnaði.

Vit fóru av Tingvellum kl. 13.30 og vóru og hugdu at elverki, sum er har í nánd. Har eru triggir fossar: Evrifossur, Ljósaafossur og Yðrifossur. Elverkið er undir ferðini, 38 m niðri undir jørð standa maskinurnar, og er grivið út fyrri fleiri

man tað hava verið eitt eldgos har einaferð í tíðini.

Vit fóru fram við Skálholt, sum vit skulu vitja á heimleiðini. Lendið her umleið er ógvuliga slætt og vakurt og sær út til at vera sera fruktagott.

Tá vit mækaðust Gullfossi, visti bílstjórin okkum eini hús, sum kona, ið æt Sigríð hevði búð í, hann visti ikki, um hon var deyð. Faðir hennara hevði átt Gullfoss, og hevði ætlað at selja onglingingum fossin, hvat ong-

VÍKUSKIFTIÐ

Nr. 69

30. november 1974